

El conjunt del Timbaler del Bruc i el Timbal, enclavats al bell mig d'un dels epicentres de l'escalada esportiva a Montserrat, ofereixen la possibilitat de fer una integral més clàssica que un piano de cua.

Hi ho fa combinant dos vies precioses: la Xemeneia Estorach al Timbal i la darrera tirada de la N-T-N al Timbaler. Malgrat la brevetat del recorregut podrem gaudir d'una escalada del tot variada, amb una xemeneia amb la mida ideal, una fissura que podrem superar en artificial o en lliure potent i una agradable placa de sortida.

Aprofitem aquesta entrada per recordar la figura d'en Francesc Estorach Pons (Barcelona 1920-2015). Pioner de l'escalada a casa nostra, juntament amb el seu germans Josep i Maria, protagonitzaren algunes de les ascensions més significatives de Montserrat durant la dècada dels 40. Seves són les primeres a l'Agulla de la Creu, l'Esquelet, el Tub o l'Agulla Mare, per anomenar-ne alguna. Va ser membre de la UEC, el GEDE i del GAM endemés d'esdevenir el primer guia de muntanya de l'Estat Espanyol juntament amb el seu germà Josep.

Via: Intergral Estorach-Nubiola-Torras-Nubiola

Zona: Montserrat – Agulles

Llargària: 85 metres
Dificultat: V+/A1 (MD)
Dificultat obligada: V/A1
Grau d'exposició: Mitjà

• Grau de compromís: Mitjà

 Equipament: Integral pràcticament desequipada, trobarem 3 claus i dos caps de burí.

• Material: 12 cintes, joc de Camalots del #0.5 al #2, un universal, una P, dos Vs, una mica de fusta i una plaqueta recuperable. Un estrep si no anem en lliure

Orientació: SudValoració: ****

Aproximació:

Des del Bruc prenem el camí de Can Salses fins que arribem a un revolt pronunciat a mà dreta on hi ha un trencall; prenem el trencall (nord) i continuem per entre camps d'oliveres fins que a mà dreta trobem un eixamplament on podem aparcar (parking del Vermell). Des d'allí continuem a peu cap al nord; de seguida trobem un trencall a la dreta (marques blaves) que no prenem, seguim cap al nord en pujada suau fins que veiem la paret. Continuem fins a peu de via

La via:

La primera tirada és una xemeneia ben franca, el pas més complicat és per entrar-hi; un cop situats dins es progressa força bé fins al coll on fem la reunió. El segon llarg és curt i el fem en ramonage fins que podem passar al Timbal i guanyar el cim ràpidament. El tercer és el més laboriós, delicat fins caçar la fissura que es pot pitonar al gust (els flotants no queden sempre bé). Un cop afluixa anem a buscar un arbust i un cop llaçat sortim cap a fora, on trobarem el cap de burí i d'allà fàcil fins al cim.

Descens:

Des del cim marxem cap a l'oest i baixem per la canal del Gerro. Des d'allí anem a buscar el camí d'aproximació.